

Басни.

Плакали малкы дѣчица, а баба имъ гы плашила, че ще гы даде на вълка. Стои сиромахъ вълкъ и чака на снѣга прѣдъ врата-та. Кога ся утишили дѣца-та, попытали баба си: Бабо! ще ны дадешъ ли на вълка? Отговорила баба имъ: Ако дойде вълка-тъ, ниѣ ще го убиемъ. Бѣга бѣдный вълкъ говорещиць: Ау, ау! какъ баба друго мысли, а друго говори.

Единъ прѣчь си бѣше завилъ чолмъ на главж-тъ, та ако го намѣри вълкъ-тъ да си помысли, че е кадія, и да не смѣе да нападне на него. Срѣща го вълкъ-тъ и му казува: И по хубавж-тъ брадж и по голѣмж-тъ чолмъ можалъ бы да бждешъ кадія, но при мене нѣма да ти помогне ни брада-та, ни чолма-та; зачто-то не умѣешъ да сждишь право.

Веднажъ, въ зимно время, ся свършила храна-та на щуреца-тъ, той ся помолилъ на мравкж-тъ да му займе малко житце до пролѣтъ. Какво си правилъ лѣтось, та не си си собралъ хранж? попытала го мравка-та. Не знаешъ ли, че пѣхъ по поле-то? отговорилъ щуреца-тъ. Кога е тѣй, иди сега играй, казала му мравка-та.